

Οι τραγικές μέρες του Αυγούστου του 74 Ανήμερα της Παναγίας

Θεέ μου πούσαι στα ψηλά
χαμήλωσε το δειν σου
τζαι δεσ τζαι κάμε ένα έλεος
στο δύστιχο νησί σου.

Την Κύπρο ζώσαν την θερκά φαρματζιερά
τζαι φορβερά θηρία,
τα άγρια τα Μεχμετζικ
της βάρβαρης Τουρκίας.

Τα όσα υποφέρασι οι χριστιανοί
τις αποφράδες τζείνες μέρες
οι Ουρανοί που είδασι δακρύσασι
η γη αναταράχτην
η θάλασσα φουρτούνιασε αγρίεψε, αφώθη, εθουμώθη
ασπρίσαν οι γυροί της
τζαι φώναξε — τζαι είπε—
Της Κύπρου μου εν φοβεροί οι καμοί της.

Αχ! Κύπρο μου λυπούμαι σε
Που βρέθηκα εις τον γυρό σου
τζαι γίνηκα γιω γιοφύριν τους
για να περάσουν τα θερκά
τζαι νάρτουν να σε ζώσουν.

Από τότες ως τωρά έμεινες ζωσμένη
Ούτε μπροστά μπορείς να πας
Ούτε τζαι να δεικλήσεις πίσω.

2000 άνθρωποι είναι αγνοούμενοι
άλλοι τόσοι εγκλωβισμένοι
200000 χιλιάδες ξερριζωμένοι ζιούσι σε ξένα μέρη
Θέλουν να παν στα σπίθκια τους
τζαι στα δικά τους μέρη.

Βοήθα Θεέ μου να σταματήσει τούτη η αδικία
πούρτεν πα στην Κύπρο μας
Βοήθα το άδικον να δικάσκει
Το Δίκαιον να φέξει.

**Μελπωμένη Χατζηγηγορίου
Ιπποκράτους 62, Λευκωσία**